

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1923 - ΕΤΟΣ Ε ΑΡ. 222

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΜΑΪΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΕΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΗΡΟΣ ΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Όδου 'Αγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡ ΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτησι δρ. 50.- Έξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ • Φρ. 50.- • Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ • Δολ. 4.- • Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εις την σελίδα της άλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ή λέξις δι' άλλου. Διά ποιήματα
και έμπορικας καταχωρήσεις ιδιαίτεροι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ

Μετάξινο, άβρο και ποικιλόχρωμο,
άνιμνησι μιās περασμένης αγαπούλας,
τά δάκρυα της κοπέλλας που άγάπησε
μαζή με τή σιωγή κάποιας καρδούλας

Λόγια γλυκά που γίναν άγορούλουδα
και μέσ' στο πράσινο περόβλι πέσαν,
γλυκειά γιορτή έκείνων π' αγαπήσανε
κ' έλπίδα άλλθνή δ'ωσαν ποιέσαν.

Η "ΣΦΑΙΡΑ"

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ

Από σήμερα η "Σφαίρα" επαναλαμβάνει την τακτική της έκδοσης...

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Τό μακρύ φουστάνι

Θρήνος, κλανθμός και τριγμός των οδών των της μαμάς μέσα στο σπίτι της νεαρής δακτυλογράφου...

Θάλασσα ή ξηρά;

Π.ν θα περάσετε έφτερος τό καλοκαίρι; Μέσα σ' ένα βατόνι, δεσποινίς...

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΑΝΘΑΚΙ

Αγαπημένε μου!... θύλησα να σου κάνω ένα δώρο ανώτερο από χρυσάφι και άσημι...

Η ΚΥΡΙΕΣ ΣΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΑ

ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ 12 Φεβρουαρίου

«Θά πάω, θά πάω κι' άπόψε μέσα στη θεώρατη φλόγα που τό χέρι της μου να κινώ...

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΜΠΑΚΑΚΑ

ΤΟΥΡΠΝΕ

Κ' έβγηκα έξω απ' τη λίμνη τη θολή κ' έμπηκα μέσα σ'ής έ-ψημεριδές...

ΧΑΣΜΩΔΙΟΣ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ Κ. ΜΕΝΤΗ

«Όταν μετά τόν θάνατον του κ. Μέντη ο γιός του δ' Ερρίκος έσπευσε εις τό συμβολαιογραφείο...

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΘΥΣΙΑ

Τό σοβαρό ύφος τού κυρίου Λενουάρ άντιτίθετο τόσο μέ την η-δαμνή χάρη πουν ζητούσε, ώστε να εκπλήξη πολύ τόν Μπαρά...

ΕΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Υπό L. RILA

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

Τί μένει; Ν' αναβάλω την άπόφασί της, έως ότου την λυπηθή ή μοίρα...

ΕΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Υπό L. RILA

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

Τί μένει; Ν' αναβάλω την άπόφασί της, έως ότου την λυπηθή ή μοίρα...

ΕΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Υπό L. RILA

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

Τί μένει; Ν' αναβάλω την άπόφασί της, έως ότου την λυπηθή ή μοίρα...

ΕΠΥΡΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Υπό L. RILA

(Συνέχεια εκ τού προηγούμενου)

Τί μένει; Ν' αναβάλω την άπόφασί της, έως ότου την λυπηθή ή μοίρα...

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΜΠΑΚΑΚΑΣ...

Πηδίζω μ' π'λί μ',
Μην κλιές τ' κάκου κι
μη μ' καλιών'ς, κατά π'
λιέει κι' τού τραβοδ',
κι' ού Μήτρ'ς σ' δέν σ'
άπαρνιέτι ποτές, ούρη
σαφρακασμέν'... "Αν είσι
χουλιασμέν' π'δής κι' διν
πής'ς γράμμα μ' τόσουν
κιών διν φταιου ιγώ ού
μαύ'ς. Είδαν π'θηνά τ'
ματάκια σ' «Σφαίρα» ίδού
κ' ένα μήνα; Διά ποιούν τ' λ'πόν τ'ρόπουν
νά σ' γράψου; Διν πής'ς αλόμ' χαμπέρο' ότι
διν έχου τ' δ'καίουμα νά σ' γράφου μέσ' απ'
άλλ' φημερίδα κι' δτ' είσ' εΐσ' προπ'λήσ' ούλα
μ' τ' γράμμα'τα ούλ' χρον'κής στ' «Σφαίρα»;
"Η μπας κ' θέλ'ς νά πάθου κάνα κάζου κι'
νά μ' βάν' στη Παλιά Στρατώνα ίπι ίσχρο-
κερδεία;

"Οντας έπαψ' ή «Σφαίρα» ού Διαφεντ'ς
μ' φωνάζει κι' μουπε:

—Μήτρου, σ' δίνου. άδεια ένα μήνα μιτά
μισοτρουφοδουσίας. Μέσ' στ' μήνα μάειδε
γράμμα'τα έ'ει. μάειδε γραφές. Πάαινε νά ξα-
πλώσ' τ'ν άρίδα σ' κι' φάε κι' πιέ στη γειό μ'.

"Άλλου π' διν ήθιλα κι' ιγώ ού δόλιους.
Τόκ'φα λάσπ' κι' δώθ'ν πάν' κι' οί άλλοι.
"Ελα όμως π' τ'ά ζ'γάρια τ' διαόλου δι σ'
άφιν' μάειδι νά κάτ'ς μάειδι νά ξαπουστά'ς.
"Ακ' νά μάθ'ς ένα χ'νέρο' π' γύρεψ' νά μ'
φτιάκ' ένας μπόκακας. "Ιν πρώτ'ς μάθι δτ'
μπάκακας, κατά πώς διαλαμβάν' ή άνθουλο-
γία κι' κατά π' λιν' οί γραμμ'τιζούμ'νοι,
προυσονοματιζιτι κι' οί βάτραχ'ς, όπιω είναι
ένα ίριπετόν ίφατροσόπ'ν. Τουτέστ'ν γεν-
νιέτ' αύγό, μιτά γένετι σκ'λίκα, μιτά ψάρ'
κι' μιτά... πήρ ού διάτ'ν'ς τούν πατ'ράκι τ'
πής. Π' νά θ'μάμ' ού έθμουσ ούλ' τή φαμί-
λια τ' κι' τ' βιονογραφία τ'. Νιά β'λά τ'ό ξέ-
ρου πώς μήτ' αύγό άπομέν' μήτι ψάρ', μήτ'
σκ'λίκα... Πάει κ'τ'α διαόλ'... γίνιτ' στου τέλ'ς
βάτραχ'ς κι' σκάς' απ' τ'ς φουνές κι' απ' τ'
κακό τ'.

Τ' λ'πόν ένας απ' αυτ'νους τ'ς βατράχ'ς
άμα βγήκι απ' τ' αύγό, διν τ' άριγι νά στα-
μ'τήσ' στ' βατραχ'λήκι μόνε γύρεψ' καλά κ'
σών' νά γένη άνθρ'πους. Γύρσι απ' δώ, δός
τ' άπου κεί, γύρηα κατά πίσου, είδι τ' ζου-
γραφιά μ' στη «Σφαίρα», ζήλ'ψι τ' άσ'κλήκι
μ' κι' τ' λιβ'ντιά μ' κ' είπε:

—"Αντι, τώρα θ' γίνου Μήτρουσ Κουρνό-
γαλουσ.

Και για νά περφαν'φτή πλειότερο έπιασ'
κι' τόγραψ' σ' ούλις τ'ς φημιρίδ'ς. "Αμα θ'
μάθ' ού κοσμακ'ς ένα τέτοιου πράμμα, σ'
λιέει, θά τσακ'στη νά δη τ' άξιουπριεργον
θέμα.

"Ετσι, π'λές, Πηδίζω μ', εκεί π' καθόμαν
ξαπλ'μένους στ' γραφεία τής «Σφαίρας» κι'
μάσαγα τ'μισοτρουφοδουσία μ', όπ' μουχι
δώσ' ού Διαφεντ'ς μ', νάσι κι' έρχιτι τρέχ'ν-
τας ίνα π'δι απ' τ' γραφεία τής «Σφαίρας».

—Τάμ'θις, Μήτρου; μ' κάνε, τ' όνομα σ'
σέρνετ' απ' δώ κι' απ' κεί σάμπους νάταν
άξιουπριεργον θέμα. Ρεζ'λεύτ'κες, κακό-
σουριτι, πής κατ' άνέμ'.

Ταμπλάς μ' έβάρ'σι άμ' τ'άκ'σα.

—Τί κρέν'ς ούρ' καψιρέ; τ' κάνου, κι'
ποιούς περγέλασιε μι τ' όνομά μ';

—Κειός ού βάτραχ'ς μ' λιέει, απ' ήτον
γραφιός στ'α γραφεία τής «Σφαίρας» νιά β'λά
κ' έναν κηρό.

Σάν τ' άκ'σα, ούρ' κοντουφρούδα μ', σάν
τ' άκ'σα ού αΐμας μ' άνέβ'νει στου κηφάλι, σάν
καπινός άνέβ'κι. "Ενα τέτοιου χαμένου κουρμι
νά θέλ' νά ρεζ'λέψ' τ' όνομά μ'!

"Ενα κι' δύγιου κι' κατά τ' σπιτ' του σάν
άγέρας.

—Ούρ' Μπιρτόδ'λε, τ' κάνου, έξου φρενών
κι' έσου θ'μό, ποιόν ρώτ'σες όπ' πήςες τ' ό-
νομά μ';

—Τ' όνομα, μ' κάνει είναι τ' Θεού, δέν
είνι δ'ζός'.

—Ίί άν'κατέβ'ς τ' Θεού τ' όνομα με τ'α
βατράχια; Ίμενά δέν μ' ίβ'φτισε μ' αυτόουνο
τ' όνομα τ' Μήτρου ού Διαφεντ'ς τής «Σφαί-
ρας» μαθές και μοίρασι κι μαρτ'ριάτ'κα κι
πήςρις κι λόγ'ς νιά χούφτα; Ούρε; άφαλοκ' μένε,
γνουρίζ'ς τ'εί νά πη Μήτρουσ Κουρνόγαλουσ;

—"Ακα, μ' άπουκόνε;

—"Ακα κι' ξερός... Τότες τί γυρέβ'ς με τ'
όνομά μ'; Μάθε άπαξ κι' διά παντός κι' βάν'-

το καλά μέσα στο ξερό σου πώς Μήτρουσ
Κουρνόγαλουσ πάει νά πη άντρας βαρβάτ'ς, λι-
εβέντ'ς, άσίκ'ς κι' χουρεφταράς, που πηρέτ'σε
δέκα σουστά χρονονία στου στρατό κι'
όπ' έ'ει σ' μάδια π' ζ'γιαζ'νε νιά όκά τ'
πάσα ένα κι' δ'λιμπουταχ'τ'ς κι' παριμέν'ς σάν
κ' έλόου σ'. Ούρε, λιέτσου υπερωκάνειο,
που θάβρ'ς ίσν νιά Πηδίζω νά τρέμ' σάν
λιανοκλαδι κι' να σιληνιάζ'τε. άποϋ έρουτα;
Τήρα καλό, κηρ' μπάκακα, μην κάν'ς κανιά
μούφα κι' μπιρδέψ' τον παλ' μουσ'νό σ' μή
τ' δ'κό μ' πρόσ'που κι' άπουστειλ'ς κάνα
γράμ'μ' πρως στ'ν Πηδίζω μ' με τ'ν ύπου-
γραφή μ' γιατι μαύρου φειδι κι' κολ'βό σ'
εφαε... Βάτραχου θά σ' πιάκου στα χεράκια
μ' κι' μουλυντηρ' θά σ' άπουλίκου.

Ταύτα κι' μένου, γιατί σ' κι' άντίου μ',
Μήτρουσ Κουρνόγαλουσ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ (ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

"Ίδου έγώ
έν μέσω ύμν
τουμπουλιν και αυθις
έπι τής σπηλός τάπτης
φρέσρον
και άξούρισθον
έκ τής έξοριαν
ένθα διέπραχα
τήν γνωσθην τιμωριαν.
"Αχμαίος και ζοηρός
"Αγκαθάγγελος τής «Σφαιρός»,
τό όποιο
προσχουνοίμεν ήμίν άχρις έδα-
Ούτως ούσα
ή κατάσθαισι σχούρα,
κοινώς μαύρη,

έληπον τήν πολυπαθην μοι
όμβροεταν υπό τήν έμασάλη
και όχετόμην άπιών
τόν Ιουδαίον τόν πλανόδιον ποιών,
ήγονν τόν περιηγητή
άπερ και διότι λιαν μοι άρέσκει
ή τέγνη άπτή.

"Επει δέ ό έμός ρουχιμός
πανάλαιον ών.

καθάπερ πεφορών εκ νεότης,
ειμι παλαιονδολογική έξοχότης,
ουκ μην άλλα
και άπαν τ'ό έμδν συνελγειον
πανδελώς έσθιν άλχαιολογικόν μουσειον,
τό όποιο
πλήρες διδασχαιλειον.

Μελέθας δέ και σποδάς διαπεργάξας
έπιτοπίας

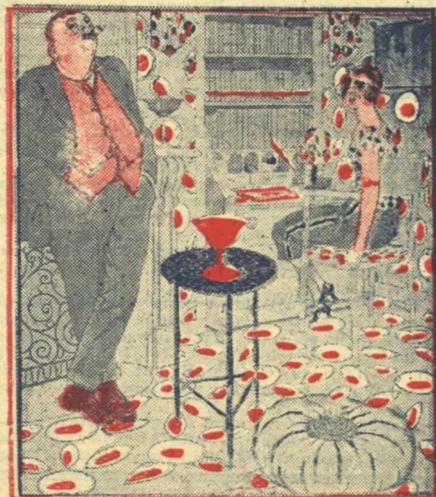
βούλομαι γίγνει ιεροφάνδης
τής άλχαιολογικήου άκαδημίας
τών έγγραμάτων και άγραμμάτων,
ήγονν τους έρασθας και άποσχορακισθας τών
δόνου και τών πεγμάτων.

Σπέφσατε γούν, ώ έρασθαι,
και τύφλαν έχέτωσαν αι γραφαί
πρός σύλληψιν τόν Μάιον και χρουσομάλιον
μετά σθεφανός,

άπερ έγωγε θά πράχσω και θά
γλενθήσω μετά μιάς δεσφουινός,

τό όποιο, διά τ'ο καλόν χροινίον.

"Ο "Αγκαθάγγελος

— Κάθε μέρα θά σέ ραίνω με ροδόφυλλα'
άγαπημένη μου Λίτσα.

—"Εσείς πάντα για ροδόφυλλα μιλάτε και
ποτέ δέν εκάνατε λόγο για τ' άγκάθια.

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΑΝΤΡΙΣΜΟΣ

"Ενας είνε ό Μπέης, ρέ άγόρια, και άλλος
ένας έγώ ό υποφαινόμε-
νος, ό Βλάμης τής Μα-
νιώσ και τέκνο του "Αρ-
τέμη, πιστοποιητικό δέ
σας χρειάζεται, νομιζώ;

"Εξ άλλον βράχνιασα
τέσσερα χρονονία άτόφια
και περι πλέον νά φωνά-
ρω από ένταύθα και νά
έξιστορω τό πάνθο μου
και τό ντέρετι μου σ' αυτή
τήν άφιλότιμη τή γκό-
μενα που έχω ένα όλα-
καιρο μήνα νά τή μισ-
νίσω τήν κακούργα. "Αμάν
ζαλάδες.

"Ακου όμως τώρα, ρέ
Μανιώάσσηκισσα νάμάθης
τά γεγονότα μου για νά
έξερης; "Εν πρώτοις δέν
έχω τό έλευτερο νά κάνω ό,τι θέλω γιατι δέν
ήξερα ως τώρα πώς μ' έχανε καταθέσει ένέ-
χυρο σάν και νάμουνα βιβλιάριο τσι λαϊκιάς.
Ρέ δέ γελās, ρέ κόρμε, με τ'α μυστήρια που
συμβαίνουσιν σ' αυτόν έδω τό τόπο; Και εκ
δευτερον με βουλώσανε που λές σάν πέπον
μουλκείον και με σταμπάρανε στα έπίσημα
βιβλία ως κάτωθι:

Τύπος άνερ με πλουσιο παράστημα και
στάσι προκλητική μεχρι διαμπερές, μύσταξ
έστριμμένον άγκυτροειδώς, έληά μεγαλειο
στη μασέλα, γραβατάκι ντεμι φλοτάν, ζου-
νάρι έρυθρές και ριγμένο πέντε δαχτύλουσ
περι τήν όσφυν, γαρεφαλο στη κομβιοδόχη,
άφέλεια λαδωμένη, παίρακτάριος και κα-
βουράκι τής μόδας έξτρα. "Ιφ λέω πώς με
ξερεθίζουνε τ'α τοιούτα λογάκια. Είπεσ
τίποτα;

Αυτός είνε ό Βλάμης και όποιος έχει, άν-
τερρησεις ζεμανφούς κι' δέο μίξερια όπως
λένε και οι γαλέοι, κι' έπειτα οι άναγνώστη-
δες τής «Σφαιρας» είνε ζυτνά παιδιά και ξε-
ρουνε νά διαλέξουνε τό πράμμα που τους
άρέζει. Πώς; —"Υστερα έρχεται ό άλλος και
σου κουβεντιάζει άνευ ούσια μεχρι σαχλαμά-
ρας κουβέντες περι φιλονικεία και σουπα
μουπες και δέ συμμαζεύεται ό μορμολύκειος.

"Ακου δώ, ρέ κήριε, και μη μου κήνης έμέ-
νανε έπ' άπειρον τόν όσιο. γιατι στο όρκί'ο-
μαι στη κρεατολήρα που διατρέφω στη μασέλα
μου, που είνε τό καμάρι μου και δέν άλλα-
ζω μι'α τήρα με όλους τους θεσαυρούσ του
"Αλη πασα που βρήκανε στα Γιάνενα, πώς θ'
άφήνω τήν άφογο στάσι και θάσουνα ντρα-
βαλα και έπεισοδία. "Εμενανε, ρέ, για νά ξε-
ρής, μ' έχτιμει άπαν ή κενωνία γιατ' είμαι
παιδι με χαρεκτήρα, και φιλότιμο και όχι
μαμπέσης και φοφοδεής σάν και σένα, γέν-
νημα και θρέμμα του μεντρεσέ, και γιός
τής σαροφάγας μεχρι κοκάλου. Μπήρες; "Ε-
βγα τώρα για ν' άκούσης, πρώτον και κήριον
πώςάν ήσουνα άντρας με τρία δράμα φιλότιμο
μέσα σου θάξερης νά ύπεστηρίξης τόν έαυ-
τόν σου άνδροπρεπώς και όχι γυναικεία, πα-
ραδειγματος χάριν: σ' έκαψε ό άλλος, σ' έβρι-
ξε; σέ στραβοκτύταξε; σ' έκανε ρεζίλι; σου τσα-
λάκωσε τήν ύπόληψις; βούτα τον έπιτοπίας
και γέμουνε τον έπιτραχίλουσ καρπαζές. Δέ σέ
φτάνει αυτό; "Αναφέ του πι και φι τή λαλι-
στρα καταμουτσουνηδόν ή τράβα τήν ισόβια
και στείλε τον νά μās γράφη γράμματα από
τόν άπάνω κόσμο. Σακουλεύεσαι;

Αυτά ξερω γώ πώς κάνει ό πάσα ένας άν-
τρας και όχι σάν και σένα, ρέ ύπουλε και μπα,
μπέση που μαχαιρώνεις τον άλλονε υπό έχε-
μύθειαν. Σηγιέμαι αιματηρώ;

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Κι' έτσι που λές, ρέ Μανιώ μουμουρα, σάν
είδα πώς ή σαληρά ή τύχη με κατατρέγγει
γιατι φαίνεσαι πώς έχει προηγούμενα κατ'
έναντιόν μου και μεκανε άπεργόν άνεφ και
χωρίς νά θέλω, τόρριξα δέω τό λοιπόσ γενναία
γιατι έγώ δέν είμαι από κείνους που πέφνονν
κατάκαρδα τό πράμμα. Φουρτούνα ήτανε,
Μαέστρος φύσηξε, πέρασε και πάει στόν άγύ-
ριστο. Αυτά έχει ό κόσμος και Σφαίρα είνε
και γυρίζε, ρέ Μανιώ χρουσούζα.

Ο ΒΛΑΜΗΣ